

číslo 8 / listopad 2023

školní časopis Jazykového gymnázia Pavla Tigrida, Ostrava-Poruba

PAUL

OBSAH

Editorial	1
Cestování	2
Kultura	6
Polyglot	11
Události z Jazgymu	14
Všehochuť	16
Výtvarná dílna	21

EDITORIAL

Milá čtenářko, milý čtenáři,

v posledních skoro čtyřech letech naše redakce usilovně pracovala na vytvoření nových čísel Paula. Nebylo to sice vůbec snadné a ani jednoduché, ale zároveň nás práce bavila a přinesla plno zkušeností. Během naší práce na Paulu jsme se spoustu věcí naučili a hodně jsme osobnostně vyrostli. Ze spolupráce vznikly zážitky a kamarádství na celý život. Doufáme, že naše práce ve vás, milí čtenáři, zanechala stejně příjemné vzpomínky jako v nás.

Snažili jsme se, aby toto poslední číslo naší generace redaktorů bylo nějakým způsobem výjimečné. Nakonec se stalo esencí a výtažkem naší tvorby za poslední tři roky. Na jeho stránkách najdete prázdninové vzpomínky, ale také inspiraci pro dalších pár měsíců.

Doufáme, že vás zaujmou recenze na divadelní představení, články o zájezdech studentů do Španělska, Skotska, Anglie, Rakouska a Francie. Za přečtení také stojí zprávy o Evropském týdnu jazyků na naší škole a trocha poezie.

Speciální uvedení si zaslouží rubrika Všehochuť, ve které najdete články o volejbalovém turnaji, politických tématech, restauracích, receptech. Nepřehlédněte ani vážnější téma – zamyšlení nad smyslem života v kontextu dnešních reálií, a to v souvislosti s filozofií Alberta Camuse.

Naposledy chci znovu poděkovat všem našim redaktorům, kteří do každého čísla tohoto časopisu vložili svou práci a duši. Jménem celé redakce vám přejeme krásný školní rok a tímto číslem již předáváme slovo nové, čerstvé a mladší generaci Paula.

P.S.: Líbilo se vám číslo? Chcete se podílet na tvorbě dalšího? Kontaktujte nás přes Instagram (@pauljgpt) nebo e-mail (casopis.paul@jazgym.cz).

Solomiya Strelbytska,
šéfredaktorka časopisu Paul

CESTOVÁNÍ

SLUNEČNÉ TENERIFE

Po přiletu na tento nádherný kanárský ostrov nás uchvátila příjemná teplota a nádech slaného mořského vzduchu. Náš prostorný apartmán s bazénem, propojený s ostatními členy rodiny, se nacházel v malebném městečku El Poris nedaleko od moře. Nejedná se o známější metropoli, ale spíše o rybářské městečko s milými obyvateli. Pronajali jsme si malinké autíčko, které nás vozilo všemi úzkými uličkami a klikatými horskými cestami. Celé Tenerife se pro zájemce dá objet cca za 2,5 hodiny, ostrov tedy není vůbec veliký, zato vás určitě překvapí sopečná krajina, jejímž výsledkem jsou i černé písečné pláže a nespočet kaktusů.

V průběhu pobytu jsme navštívili nejvyšší sopečný vrchol Teide s 3715 m. n. m, kam nás vyvezla během 7 minut lanovka. Naskytl se nám krásný výhled, protože obloha byla bez jediného mráčku. Kvůli mladší sestřičce jsme byli také součástí roztomilé vodní show s kosatkami i delfíny v parku Lora. Ten se nachází asi hodinu od našeho ubytování. Lístky na oba výlety je lepší zakoupit předem online.

V odpočinkových dnech bych všem, kteří rádi sportují, doporučila běh po písečných plážích za vycházejícího slunce nebo odpolední volejbalové zápasy pro místní, kterých se můžete zúčastnit a oni vás velice rádi zapojí. Samozřejmě také koupání v oceánu nebo bazénu si určitě velice užijete.

Na večeri jsme nejčastěji navštěvovali jeden menší podnik s velkým výběrem ryb a mořských plodů, z čehož jsem ze začátku měla lehké obavy, ale majitel i obsluha byli velice laskaví a pomohli nám s překladem jídel i jejich následnou volbou.

Nejlepším zážitkem byla ale jízda na vodním skútru s mým taťkou, kterou jsme si opravdu užili. Neminulo nás sice pár náhlých pádů do studeného oceánu, ale moc bych tuto atrakci všem doporučila, tak hodně jsem se už dlouho nenasmála!

Natálie Švagerová

VÍDEŇ ZA JEDEN DEN? KEIN PROBLEM!

Po čtyřech hodinách cesty přijíždíme kolem 10. hodiny dopolední do hlavního města Rakouska, přezdívaného „město valčíku“, Vídně. Já a má kamarádka Aneta jsme plné očekávání a vyhlížíme proslulé budovy, které jsme doposud znaly jen z internetu. A tak jsme se přijely přesvědčit, zda jsou tak ohromné i ve skutečnosti.

Necháváme se unést vídeňskými ulicemi a první naše cesta směřuje k baroknímu zámku Belvedere, který je nejbližší hlavnímu nádraží. Byly jsme naprosto okouzleny touto stavbou, a tak jsme tam strávily poměrně delší dobu. Poté jsme trochu bloudily a po necelé hodině jsme se dostaly do centra města. A konečně na nás dýchla atmosféra pravé Vídně. Pouliční umělci hráli Mozarta, okouznila nás známá Kärtner StraÙe s drahými značkami (jako například Louis Vuitton), katedrála svatého Štěpána se svými bohatě zdobenými fiálami.

Po cestě také uvidíme hotel Sacher, kde si můžeme vychutnat stejnojmennou pochoutku. U rakouského parlamentu máme možnost procvičit si svou angličtinu s turistou z Jordánska, který nám řekl, že Praha je pro něj mnohem přehlednější než Vídeň. S tím nezbyvá než souhlasit, jelikož se nám ještě nestalo, že bychom v nějakém městě byly ztracené více než právě zde.

Za jeden den jsme stihly obejít mnoho vídeňských památek, ale musíme přiznat, že je lepší se sem vydat na více dnů a s lépe promyšleným cestovním plánem. Vídeň má opravdu co nabídnout.

Eliška Drlíková

JAK NA TO: LETNÍ BRIGÁDA V PROSLUNĚNÉM ŠPANĚLSKU

Přišel rok 2023 a já věděla, že toto léto bych chtěla trávit mimo Českou republiku. S tím přišlo také několik nápadů. Odjet na Summer Camp do USA, dělat animátorku v přímořském letovisku nebo pracovat jako au-pair. Pro ty, kdo neví, náplní práce au-pair je starat se o děti. Nakonec jsem se rozhodla pro tuto poslední možnost.

Ted' už jen zbývalo najít tu pravou rodinu, u které budu přes prázdniny bydlet a pracovat. Moje volba byla jasná, chtěla jsem do Španělska, a tak začalo mé hledání. Rozhodla jsem se rodinu najít sama, ale byla zde taky možnost odcestovat přes agenturu. Nebudu lhát, hledání mi trvalo téměř dva měsíce. Nakonec jsem našla paní s pětiletou holčičkou, které vypadaly velice sympaticky. Rozhodla jsem se paní napsat. Doufala jsem, že by tato příležitost mohla konečně vyjít. Navázaly jsme kontakt a během jednoho dne jsme se domluvily přes videohovor. Vše dopadlo, jak nejlépe mohlo, s maminkou jsme si porozuměly. Zeptala se, kdy bych mohla přijet, a dala mi dva dny na rozmyšlenou. Byla jsem rozhodnutá skoro hned, a tak jsem rychle potvrdila své rozhodnutí. Poté proběhlo ještě několik hovorů, kde jsem se jí ptala na všechny důležité informace. Domluvily jsme podepsání smlouvy a popovídala jsem si s holčičkou.

Je tady den D, loučení se všemi blízkými a odlet do Barcelony. Před letištěm na mě čekala moje host máma a odvezla mě do města Cambrils. První dny jsem zažívala kulturní šok, ale byla jsem šťastná. Věděla jsem, že si na vše zvyknu a toto místo se stane mým druhým domovem.

Kulturní rozdíly jsou fascinujícím aspektem této práce. Španělská kultura je rozmanitá a au-pair má tu možnost ji zažít na vlastní kůži. Od tradičních španělských jídel po oslavy místních svátků, zkrátka každý den je dobrodružstvím. Cestování je další výhodou této práce. Navštívila jsem zábavný park PortAventura, Barcelonu, Tarragonu, Montserrat, Manresu a také jsem se vydala na krátkou dovolenou na Mallorcu. Našla jsem si kamarády ze všech koutů světa.

Dělat au-pair vyžaduje především trpělivost, kterou budete potřebovat každý den. Někdy také jazyková bariéra může vyvolat problém, ale ve výsledku jsem se skvěle procvičila ve španělštině a angličtině. Důležitá je především ochota komunikovat a naslouchat. Spoustu peněz si touhle prací nevyděláte, ale musím podotknout, že zkušenosti, které získáte, a to jak jazykové, tak ty životní jsou nevyčíslitelné.

Práce au-pair je způsob cesty ke kulturnímu obohacení a osobnímu růstu a změně život každého, kdo se do ní pustí.

Natálie Posmyková

MĚSTO, KTERÉ NIKDY NESPÍ

Po náročném školním roce jsem se koncem června vydala na cestu do Katalánska. Do jednoho z nejživějších měst Evropy – Barcelony. A byla to opravdu skvělá volba.

Bohatá historie a kultura spojená s moderními trendy činí destinaci velmi atraktivním místem pro lidi všech tvarů, barev a národností. Architektonickým skvostům Barcelony dominují díla Antonia Gaudího, zejména nedokončený chrám Sagrada Família anebo unikátní Park Güell. Obě památky jsem měla možnost navštívit a mohu je jen doporučit. Město je známé svými nekonečnými plážemi, které přímo vybízí k relaxaci s partou přátel. Noční život města také stojí za zmínění. Nejen plážové bary lákají návštěvníky na všelijaké koktejly a dobroty.

Jídlo je totiž dalším důležitým aspektem návštěvy města. Pokud se zde rozhodnete vypravit, nenechte si ujít příležitost ochutnat tradiční pokrmy, jako jsou paella, gazpacho a churros. La Rambla, slavná ulice plná obchodů, restaurací a pouličního umění, se stala centrem kulturního dění, kde můžete tyto delikatesy vyzkoušet.

Barcelonu, rozmanité město, které zanechá nezapomenutelný dojem na každém návštěvníkovi, jsem určitě nenavštívila naposledy a moc ráda se tam znovu vrátím.

Kateřina Zvonková

KOUZELNÁ PROvence VÝHLEDEM Z KOLA

V létě, konkrétně v červenci letošního roku, jsme měli možnost s rodinou ochutnat krásy jižní Francie v podobě zájezdu Provence na kolech. Poznali jsme tak různé kouty země, ležící na jihozápadě Evropy, se spoustou dechberoucí architektury, vynikajícího jídla a nesmírného klidu vanoucího ze Středozemního moře.

Zahánění krize na dlouhé cestě autobusem

Po dopočítání, kolik dětí a kol nám schází, odjezd autobusu z Prahy odstartoval naše 10denní dobrodružství. Pokud se chystáte na cestu, jejíž délka přesahuje 20 hodin, připravte si polštář, knížku, sluchátka a velké množství jídla. Cesta byla velmi zdouhavá a úmorná, ale zastávky na benzínových pumpách a odpočívadlech spolu s kratší procházkou a hřejivou kávou v ruce dokázaly tyto krušné momenty zpříjemnit.

Stálo to tedy za to utrpení?

Rozhodně! Pod názvem Provence vám v paměti jako první vyskočí nekonečná pole, přikrytá fialovou peřinkou levandulí, a francouzské víno. Tento region má ale na menu o mnoho víc, co může cestovatelům nabídnout. Díky přímořským Alpám, které zde zasahují, se vám ve vyšších polohách rozkryjí okouzující scenérie nádherné přírody, nekonečné zeleně a jedinečných kamenných domečků jako na dlani. Milovníci architektury také rozhodně nebudou zklamáni, práce Římanů s výsledkem akvaduktu Pont du Gard je daleko více než obdivuhodná. Dech vám také s jistotou vezme monumentální papežský palác v Avignonu, postavený v gotickém stylu, král mezi evropskými paláci (co se rozlohy týče). Nesmíte minout ani magické katedrály a kostely, nacházející se téměř na každém rohu.

Proč si vybrat kolo?

Ačkoliv jsem chvílemi, kdy bylo necelých 40 °C, proklínala rodiče za tento nápad, ve výsledku bych příště neučinila jinak. Pohledem zpoza řídítek máte možnost vidět spoustu míst a situací diametrálně odlišně. Poznáte tak lépe přírodu, mnohem více míst a památek, ale pohlédnete i na město a lidi z jiné perspektivy a umožní vám to tak lépe proniknout do místní kultury.

Francie mě v mnohém příjemně překvapila a odjížděla jsem naplněná zážitky až k prasknutí. Pokud toužíte po různorodé, kulturou a sportem nabitě dovolené, Provence čeká přímo na vás s otevřenou náručí. Považuji to za ideální zájezd pro rodiny s většími dětmi, kde si každý najde to své.

Natálie Kylhofová

• • • • •

LETNÍ STÁŽ NAŠICH STUDENTEK V BRETANI BYLA NEZAPOMENUTELNÁ

Hned na začátek musím říct, že odjet na stáž do Bretaně bylo jedno z mých nejlepších rozhodnutí. Je to skvělý způsob, jak poznat jinou kulturu, jiné zvyky a jiný život. Já, jako au-pair, jsem se musela zcela přizpůsobit chodu francouzské domácnosti s dětmi a musím říct, je to opravdu něco jiného, než jsme zvyklí. Rodina mě moc hezky přivítala a cítila jsem se u nich jako doma. V pracovní době jsem trávila čas s dětmi, vařila jsem, uklízela nebo jsem zkrátka pomáhala s tím, s čím bylo třeba. Ve volném čase a ve volných dnech jsem prozkoumávala krásy tamější vesnice nebo jsem jela na výlet do měst, jako je Nantes, Rennes nebo třeba Vannes. Francouzi jsou velmi veselý a přátelský národ, proto jsem měla často možnost

účastnit se oslav, večírků nebo rodinných obědů či večeří. Své léto 2023 bych neměnila a děkuji za příležitost tohle všechno prožít.

Valérie

Stejně jako další tři odvážné stážistky naší školy jsem se i já zúčastnila letní stáže v Bretani, přesněji v La balade du père Nicolas. V tomhle přírodně založeném parčíku, kde jsem pracovala v restauraci a v baru, jsem strávila dva nezapomenutelné měsíce. Během nich jsem nejen stihla procestovat bretaňská města, poznat zcela jiný rytmus života francouzského venkova a objevovat krásy místních piv, ale také poznat skvělé a neuvěřitelně milé lidičky.

Veronika

Moje stáž ve Francii mi přinesla mnoho zkušeností a zážitků. Je to úžasná příležitost pro cestovatele a dobrodruhy, kteří si chtějí přivydělat a něco se přiučit nejenom z jazyka, ale také z různých dovedností. Moji zaměstnavatelé byli velmi vstřícní a ochotní se vším pomoci. S kamarádkou jsme měly dva dny volna, které jsme využívaly buď poznáváním okolí, nebo lenošením doma. Zažily jsme jeden z největších svátků Francie a poznali spoustu fajn lidí.

Gabriela

Těžko říct, jestli byla stáž v Bretani spíš pozitivní, nebo negativní, jednoznačně byla intenzivní a nezapomenutelná. Přestože jsme neměly ty nejstarostlivější šéfy a v restauraci nelehčí práci, užily jsme si náš pobyt díky volným dnům. Ty jsme trávily hlavně

výletováním k moři, do okolních měst nebo s našimi skvělými kolegy z práce, kteří nám rozhodně velmi zpříjemnili jak práci, tak celý pobyt. Velkou výhodou vidím taky v překonání jazykové bariéry a strachu z mluvení, jelikož to byl JEDINÝ způsob, jak se s anglicky nemluvicími Francouzi domluvit. Na závěr bych tudíž ráda řekla, že jsem vděčná za tuto možnost a všechny zkušenosti a zážitky, které jsem si z Francie přivezla.

Klára

MĚSTO, KTERÉ UKRADLO MÉ SRDCE

V polovině července tohoto roku jsem podnikla cestu do španělského města Valencie. Již čtvrtým rokem se věnuji studiu španělštiny, a proto jsem chtěla zdokonalit své jazykové dovednosti tím, že se dostanu do přímého styku s tímto krásným jazykem a jeho rodilými mluvčími, poznám na vlastní kůži jejich kulturu a prožiji nové zážitky. Pro realizaci této myšlenky jsem oslovila agenturu s názvem Intact, která mi veškeré organizační záležitosti usnadnila.

Navzdory mému původnímu strachu, neboť to byl můj první samostatný let, vše probíhalo naprosto bez problémů. Taxikář mě z letiště přepravil do studentské rezidence, kde se nacházelo mé ubytování. Rezidence předčila všechna má očekávání – moderní vybavení s nádherným designem a na chodbách několik mladých lidí, kteří mě uvítali s otevřenou náručí a okamžitě přijali mezi sebe. Nemohla jsem uvěřit, že tohle bude na následující dva týdny má realita.

Jak jsem již zmínila, hlavním cílem mého výletu bylo zdokonalit svou španělštinu. Společnost Intact mě proto zaregistrovala na mezinárodní škole Españolé IH Valencia, kde probíhalo pětikrát týdně čtyřhodinové vyučování. Každá hodina mě velmi bavila, dostala jsem možnost poznat španělštinu z jiného úhlu pohledu, vyzkoušet si ji v různých situacích a díky tomu se mnohé naučit.

Můj záměr byl tedy během tohoto pobytu naplněn, ale to zdaleka nebylo všechno. Valencia mi dala mnohem více. Poznala jsem úchvatné lidi, odnesla si nezapomenutelné zážitky a otevřely se mi dveře do celého světa. Ale co je nejdůležitější, objevila jsem místo, kde bych chtěla strávit svou budoucnost. Jsem nesmírně vděčná za možnost, která se mi naskytlá, a nemohu se dočkat, až se do Valencie zase vrátím.

Veronika Staňková

KULTURA

..... *recenze* .....

OSTRAVSKÝ MUZIKÁL OLIVER!

Tato klasika ožívá v ohromujícím světle a zasáhne do srdce každého z nás. Pro nikoho jistě nebude překvapením, že ostravská divadla představují jedno mistrovské dílo za druhým. Na muzikály má Ostrava talent, a proto ani tento není výjimkou. Muzikál Oliver, inspirovaný nejznámějším dílem britského spisovatele Charlese Dickense Oliver Twist, měl celosvětovou premiéru už v roce 1960. Autorem hudby i libreta je Lionel Bart. V Ostravě spatřil světlo světa 5. října 2023, a to v režii Lumíra Olšovského, s hudebním nastudováním Marka Prášila a s českým překladem Jiřího Joska, který aktualizoval Michael Prostějovský.

Dějem muzikálu provází malý, vychrtlý chlapec Oliver z provinčního chudobince, který je prodán do služby v pohřebním ústavu. Majitelé se k němu ale nechovají slušně, a tak brzy utíká hledat štěstí do Londýna, kde ho mezi sebe vezme parta zlodějíčků v čele s postarším panem Faginem. Bohužel hned při první krádeži je Oliver přistižen při činu a zatčen. Jeho oběť, dobrosrdečný a bohatý pan Brownlow, se ho ale ujme a odvede ho do svého honosného domu, kde je o něj dobře postaráno a zalíbí se mu tam. Fagin ze strachu o prozrazení své bandy a jejich úkrytu povolává bezcitného zločince Billa Sikesa a sympatickou Nancy, aby Olivera unesli zpět.

Herecké, a hlavně pěvecké výkony mě zaujaly ze všeho nejvíc. V titulní roli Olivera se nám představil mladý Jan Pražák a role jeho nového kamaráda se zhostil též mladý Lukáš Bátor. Sympatickou Nancy si zahrála Michaela Horká a zločince Billa Sikesa Lukáš Vlček. S postavou Fagina si skvěle poradil Marek Holý a velkým překvapením byl pěvecký výkon činoherního herce Jiřího Sedláčka.

Premiéra sklidila velký úspěch a několikaminutový potlesk vestoje získali jak herci, tak orchestr. I mě tento muzikál velmi mile překvapil a určitě bych jej doporučila vidět každému. Toto dílo přinutí každého zamyslet se nad svým životem a tím, jak s ním naložit.

Eliška Jiříčková

NORA, PANENKA OSTRAVSKÁ

V květnu tohoto roku se po 68 letech vrátila na prkna ostravského Divadla Antonína Dvořáka paní Nora Helmerová. V titulní roli se tentokrát představila paskovská rodačka Kamila Janovičová, známá například z filmu Tajemství staré bambitky. Jejího manžela Torvalda hraje Petr Panzerberger.

Příběh o ženě, která si uvědomí, že je doma nešťastná, a rozhodne se ze dne na den opustit svého manžela, děti i přepych, na který byla v jejich rodinné vile zvyklá, vzbudil po původním uvedení hry v Kodani velký rozruch ve společnosti. Ženy nemohly studovat, pracovat a byly jen takové ozdoby svých mužů. Dnes je to ale úplně jinak.

Scéna působí velmi chladně a nepříjemně obrovsky. Pomáhá nám pochopit, že žádná z postav si není ve skutečnosti moc blízká. Makronky, drahé dárečky, mušle z ciziny. To všechno nám napomáhá povšimnout si všeho, co je s manželstvím Helmerových špatně.

Režisér Pavel Gejduš odvedl skvělou práci s celým zpracováním. Herecký výkon Kamily Janovičové je fenomenální, srdcervoucí kolotoč plný emocí. Panzerberger, Kocmanová, Finta a Viktor jsou také vynikající.

Nora má bohužel již tuto sezónu derniéru - přesněji 11. dubna 2024. Proto apelují, abyste dali Noře šanci, dokud je stále v Ostravě. Byla by škoda, kdybyste podle mého názoru jedno z nejlepších představení aktuálního repertoáru činoherního souboru NDM prošvihli.

Daniel Dudek

KOČKA V OREGANU

Již tři sezony má ve svém repertoáru Komorní scéna Aréna tragikomedii *Kočka v oreganu*. Mohlo by se zdát, že se jedná snad o žertovný název kulinářského receptu, avšak to je velký omyl. *Kočka v oreganu* slavila svůj úspěch ihned po své londýnské premiéře v roce 2014. Autorem hry je britský dramatik a scenárista Torben Betts a režisérem je Petr Svojtka. O dobové kostýmy se postaral Michal Syrový.

Ústředním tématem je poukázat na dva zcela protichůdné světy intelektuálů a hochštaplerů. Intelektuálové Emily (Petra Kocmanová) a Oliver (Michal Čapka) se přestěhují z Londýna do velmi levného domu na severu Anglie. Emily je sebestředná a hašteřivá a do všech témat se snaží vnášet své politické smýšlení. Partner Oliver je zpočátku v jejím stínu a nechává se ovládat, ale postupně dochází k jeho proměně. Dawn (Tereza CISOVSKÁ) pracuje na recepci v zubní ordinaci, svou osobností je spíše jednoduchá, avšak má velkou touhu žít naplno. Její manžel Alan (Josef Kaluža) je fotbalový fanoušek a o ničem jiném nedokáže mluvit. Celá první část vtahuje diváky do děje svým vtípem. Avšak v druhé části dojde na tragické okamžiky.

Divadelní představení mě nadchlo natolik, že jsem byla hluboce ponořená do příběhu, a dokonce jsem měla chvílemi husí kůže. Výkony herců byly fascinující a jejich schopnost přenést emoce na publikum ohromující. U této současné londýnské komedie se určitě nikdo nudit nebude, kromě velkého množství humoru nechybí ani vážná nota a dávka emocí.

Natalie Bigošová

PRAŽSKÉ MUZEUM FRANZE KAFKY

Muzeum Franze Kafky v Praze na ulici Cihelná 635 na Malé Straně je fascinujícím pohledem do života a díla jednoho z nejvýznamnějších spisovatelů 20. století. Toto muzeum dokáže upoutat nejen obyvatele České republiky, ale také cizince, soudě podle množství zahraničních návštěvníků, které jsem zde potkal.

Hned po vstupu do muzea si návštěvník všimne autentické atmosféry, která odráží dobu, ve které Kafka žil. Expozice obsahuje osobní předměty, fotografie a dopisy, které poskytují intimní pohled na jeho život. Zvláště působivé jsou pravé dopisy, ze kterých lze zkoumat Kafkův rukopis.

Muzeum také nabízí mnoho interaktivních prvků, které dokážou upoutat návštěvníky a pomáhají jim lépe porozumět Kafkově tvorbě. Multimediální prezentace, hrané části a zvukové efekty spojené s citáty z jeho děl vytvářejí intenzivní zážitek.

Poutavou možností jsou i skupinové prohlídky s doprovodným výkladem průvodce, který vám přiblíží Kafkův život a lépe uvede do atmosféry muzea.

Jediným drobným nedostatkem muzea může být jeho lehce stísněný prostor, který může být problém v době vyšší návštěvnosti. Chybí zde také filtrace vzduchu či klimatizace, která by se v letních horkých dnech jistě hodila.

Muzeum Franze Kafky v Praze lze doporučit všem, kteří mají zájem o literaturu a chtějí prozkoumat tajemný svět tohoto výjimečného spisovatele. Nabízí neobyčejný pohled do života a myšlení Franze Kafky a poskytuje návštěvníkům nezapomenutelný kulturní zážitek.

Adam Wachutka

VOJNA A MÍR

Ve čtvrtek 5. října jsme v divadle ABC mohli ve večerních hodinách vidět adaptaci knihy *Vojna a mír*. Akce byla součástí našeho školního třídního pobytu v Praze. Původní autor díla Lev Nikolajevič Tolstoj vydal tuto románovou epopej v roce 1869, ale její oblíbenost přetrvává u spousty lidí až dodnes. Divadelní zpracování, jež trvalo 3 hodiny, měl na starost režisér Michal Dočekal.

Hned ze začátku představení nás uvítala široká škála postav. Zaujal mě poněkud zmatený Pierre Bezuchov, ztvárněný divadelním hercem Viktorem Dvořákem. Po většinu času byli po stranách přítomní průvodci, kteří svými drobnými výstupy a různými zvuky hru dobře obohacovali. Tvůrci neváhali zakomponovat všelijaké moderní efekty, jako například umělý dým, stroboskopické světlo a digitální displeje s posuvným textem. Pro ospalejší obecenstvo byl dokonce přichystán budík

formě hlasitých výstřelů, které se rozléhaly po celém sále. Všechny tyto prvky zlepšovaly celkovou atmosféru na jevišti.

Jelikož jsem knihu nečetl, měl jsem obavu, že budu z postav a děje po celou dobu hry zmatený. Díky ohromnému výkonu herců k tomu ale nedošlo. Období napoleonských válek je má velmi oblíbená historická epocha, tudíž to mé hodnocení pozitivně ovlivnilo. Pro diváky, kteří nejsou zvyklí chodit do divadla často, bude tato hra kvůli své délce nejspíš náročná a odrazující. Pokud tohle pro vás není překážka, mohu představení doporučit všem znalcům i neznalcům knihy.

Patrik Kubala

PÝCHA A PŘEDSUDEK VE STAVOVSKÉM DIVADLE

V polovině září jsme v rámci programu školní exkurze do Prahy navštívili divadelní představení Pýcha a předsudek.

Jiskřivý, zábavný, působivý román plný inteligentního humoru, jímž strhuje čtenáře Jane Austenová, baví svět už 200 let. Divadelní adaptace slavného románu měla premiéru v České republice poprvé v roce 2016 v Národním divadle. Režie se ujala Daniela Špinar, dříve Daniel Špinar, umělecká ředitelka činohry Národního divadla. Režisérka se snažila o co nejlepší napodobení britského venkova i spolu s důvtipným příběhem.

Stavovské divadlo dodává příběhu příjemnou atmosféru. Samotná scéna ve Stavovském divadle vyzařovala jednoduchost a příliš se neměnila, řekla bych ale, že trocha scénické kreativity by jí neuškodila. Nemohu říct nic záporného na technickou stránku představení, bylo totiž velice dobře osvětleno a ozvučeno. Kritizovat bychom mohli například hudbu, která chvílemi připomínala spíše 60. léta v Americe než britský venkov, na druhou stranu to ale dodávalo adaptaci originalitu.

Dále si nejsem příliš jistá výkonem herců. Paní Bennetová v podání Lucie Juříčkové neustále pobíhala po scéně a z jejího častého vykřikování „Moje nervy!“ mě spíše rozbolela hlava. Pavel Batěk jako pyšný pan Darcy nepůsobí tak arogantně, jak by měl, a dalo se tomuto tvrzení věřit spíše jen proto, že to všichni neustále opakují. I když výkony herců chvílemi připomínaly spíše tornádo, které vše zničí, nakonec mě zbavily všech obav. Krásným příkladem byla postava Jane. Jana Stryková si s touto rolí poradila nečekaně dobře. Herečka jí dodala potřebnou plachost i něžnost.

Daniele Špinar se určitě podařilo vyzdvihnout britský humor i samotný příběh. Avšak na některé části se mohla méně či více zaměřit. Celkově tuto činohru hodnotím kladně. Pýchu a předsudek v podání českých umělců bych doporučila navštívit těm, kteří už nějakou hru/činohru od paní Daniely viděli. Já sama bych ráda zhlédla další její tvorbu, abych ji poté mohla srovnat a zjistit, v čem paní režisérka doopravdy vyniká.

Adéla Brnková

Patrik Borecký

SUPER MARIO BROS. VE FILMU

Super Mario Bros. je již několik desetiletí velmi známou a oblíbenou videoherní sérií miliónů lidí. Jakmile bylo oznámeno, že se naši hrdinové objeví i na filmovém plátně, panovalo neskutečné nadšení fanoušků. Režie se ujali Aaron Horvath a Michael Jelenic, o scénář se postaral Matt Fogel.

Film představuje příběh bratrů Maria a Luigiho, kteří se chtějí stát úspěšnými instalatéry. Sice nemají veliký úspěch, zato odhodlání a statečnost jim nechybí. Z tohoto důvodu vlezou do podezřele obří zelené trubky. Zmatení sourozenci se ocitnou ve zcela odlišném magickém světě, jenž nemá nic společného s jejich domovem. Luigi se dostane do spálené říše, ve které je následně zajat. Maria potrubí donese do mírumilovného houbového království, kde vládne půvabná princezna Peach. Ta ho seznámí s problémem, jemuž musí čelit. Ukrutný ještěř Bowser se rozhodl ovládnout a zničit všechny říše, včetně té její. Pro Maria to znamená obtížný úkol. Pokusí se zachránit nejen svého milovaného bratra, ale také překazit plány zlomyslného Bowsera.

Vizuální podoba, veselá hudba i herecké obsazení dodávají filmu obrovskou kvalitu. Je patrné, že se scenáristi pokusili vymyslet vlastní zápletku, ale také chtěli být věrni herním předlohám. Proto si můžeme všimnout mnoha odkazů, které nijak neohrozí celkový zážitek pro neznalce videoherní série. Film můžu rozhodně doporučit všem, neboť svým humorným stylem poskytuje zábavu i pro starší publikum.

Patrik Kubala

VOID STALKER: NEVYHNUTELNÝ OSUD PROROKA VIII. LEGIE

Aaron Dembski-Bowden zakončil svou Nighlordskou trilogii svým doposud nejlepším dílem nesoucím název Void stalker. Tato temná sci-fi novela je zaručeně jedním z klenotů nakladatelství Black Library, který by si žádný z fanoušků Warhammer 40k neměl nechat ujít. Na pouhých 416 stránkách se čtenáři dočtou o konci pochmurné cesty Talose a jeho bratrů.

Kniha navazuje skoro přesně, kde skončila novela Blood reaver. Talos se zmocnil křižníku Echo of damnation a stává se velitelem kanibalských raptorů a několika skupin drápů, kterým se podařilo evakuovat ze sesterského křižníku Kovenantu krve. Soul hunter je ovšem stále pronásledován vizemi o eldarech z Craftworldu Ulthwé a mimozemské čarodějnici, jež si přišla pro jeho duši. Prorok se tedy rozhodne vrátit na planetu Tsagualsa, kde nachází čerstvou imperiální kolonii čítající kolem dvaceti milionů uctíváčů hnijícího císaře a jeho zlatého trůnu. Naši protagonisté se rozhodnou spáchat brutální genocidu na této populaci, ale psychický teror, který vytvoří utrpení statisíců nevinných, s sebou přinese mnoho nečekaných problémů pro Konradovy syny.

Kniha nám na rozdíl od předchozích dvou dílů zcela jasně připomíná, že Talos a jeho bratři nejsou dobrými charaktery. Děj se velmi zaměřuje na proroka a jeho skupinu drápů a nechává lidským charakterům z minulých knih málo prostoru, což bude pro některé čtenáře velkým zklamáním. Sama novela si samozřejmě zachovává skvělé tempo a morbidní humor z předchozích dvou dílů. Největším problémem je, že se dalšího pokračování zřejmě již nedočkáme.

Příběh je velmi čtivý, ale doporučuji jej číst po menších kouscích a vychutnávat je jako víno. Pro čtenáře, kteří se nemohou Nighlordů nabažit, jsou zde samozřejmě knihy o Sevatarovi a genetickém otci VIII. legie z období Horovy hereze.

Domnívám se, že na podobně kvalitní dílo si fanoušci univerzu Warhammeru 40k budou muset ještě hodně dlouho počkat. Není vůbec časté, aby měl skvělý příběh i uspokojujivý konec, ale Void stalker je světlou výjimkou. Jedná se o skvělé dílo, ale samozřejmě není pro každého.

Tomáš Rojíček

NOVÉ ALBUM VIKTORA SHEENA: PLANETA OPIC

Viktor Sheen po unikátní show ve vyprodané O2 aréně představuje ve svém albu Planeta opic nové singly, které nabízí pozoruhodné směsice žánrů.

Album zahajuje písněmi Ape Song a Probuzení, které slibují bohatý hudební zážitek. Tyto dva kousky si dokážou získat a udržet pozornost i nadále. Na větví s repetitivní strukturou a pestrým hlasem přináší nečekaný kontrast se začátkem a pomáhá vybudovat atmosféru celého alba. Kolaborace s PTK na písni WHO se vyznačuje silným storytellingem a trefným využitím slova WHO v textu. Lows popisuje životní situace, trvá delší dobu a rapper využívá více flows. Yzomandias na skladbě Banány ve své sloce vytváří symbolické propojení s fanoušky dlouho očekávaným albem YZOMANDIAS II – ZPÁTKY NA SVOJI PLANETU. Sloky obou interpretů zapadají do čistého beatu a nabízí poutavý dialog mezi nimi. Mezeru mezi další písní doplňuje dříve známý Můj space, který fanouškům v uších hraje od července minulého roku.

OCD (feat. Annet X) je pravá všehochuť, kde Sheenovy dechberoucí řádky v DnB stylu spojené s hlasem Annet stojí opravdu za to. Sám proti sobě s demotivujícím nádechem překvapuje svým krásným kytarovým podkladem. V závěru alba přichází Dopamin, nejchytlavější klubovka s lehkým textem a pohodovým rytmem. Samotným hřebem je Domov můj. Zde se umělec mezi řádky vyjadřuje k aktuální sociální situaci a poukazuje na kapitalistický systém života. Zároveň můžeme najít paralelu názvu alba s názvem písně a samotným textem.

Myslím si, že je deska téměř bezchybně zvládnutým hudebním dílem. Album má již nyní šílená čísla a s Viktorovou neuvadající slávou lze očekávat, že bude trhat rekordy.

Ladislav Berko

EXKURZE 4. ROČNÍKŮ DO PRAHY

Každý rok je na našem gymnáziu tradicí exkurze čtvrtého ročníku do Prahy. Neminula ani třídu 4. B, se kterou jsem tam zavítala ve dnech 4.–6. října.

Celá třída se ve středu 4. října sešla na vlakovém nádraží Ostrava-Svinov, odkud jel přímý spoj na hlavní nádraží v Praze. Po triapůlhodinové jízdě jsme nasedli na tramvaj, která nás dovezla na Malostranské náměstí. Náš hostel, který se nacházel blízko Pražského hradu, nebyl od tohoto místa daleko, a tak jsme šli s kufry pěšky. Uschovali jsme si zavazadla a naše první zastávka byla už na zmíněném Pražském hradě.

V tomto komplexu jsme navštívili překrásnou katedrálu sv. Víta, s jejíž historií nás seznámil průvodce. Dozvěděli jsme se plno nových informací o stavbě, ale také o osobnostech spojených s ní. Nechyběl ani Vladislavský sál a Starý královský palác. Po prohlídce jsme se vydali do Werichovy vily, kde jsme si prohlédli bydlíště Jana Wericha a také vyslechli zajímavosti o jeho životě.

Čtvrteční program začal v Židovském muzeu, kde nás průvodkyně seznámila s židovským náboženstvím, tradicemi a svátky. Poté naše kroky vedly do synagog, které nám připomněly nejen historii judaismu, ale také hrůzy minulého století. Dalším místem bylo Muzeum Franze Kafky, kde nám ponurá atmosféra podtrhla spisovatelův těžký a komplikovaný život. Večerní program byl věnován návštěvě Divadla ABC a tam jsme zhlédli divadelní hru Vojna a mír.

Na poslední den se všichni těšili, jelikož byla naplánovaná plavba lodí. Díky výkladu o Praze a Karlově mostě jsme se dozvěděli nové a obohacující informace. Tento den jsme zakončili muzeem o již zmíněném Karlově mostě a poté následoval rozchod. Celá třída se vrátila v pořádku domů a věřím, že si exkurzi užila.

Daniela Bártová

foto Daniel Dudek

..... fejeton .....

VOJNA A MÍR A STAČILO

Ve světě existuje spousta způsobů na vytvoření té největší katastrofy. Může se například jednat o návštěvu Prahy ostravskými studenty. Samozřejmě kdyby se jednalo o studenty brněnské, byl by to čistý skandál, ovšem tato směsice českých severanů a zhýralých Čecháčků taktéž není plně optimální. Abychom přilili ještě trochu oleje do ohně, můžeme tyto mladé lidi, v zájmu exkurze, poslat na tříhodinové posezení do divadla. A přesně to se na začátku října odehrálo. A jak to vypadalo?

Když se jde do divadla, musí to nějak vypadat. Když pomíneme jisté jedince, kterým nepřišlo ani trochu hříšné nechat si na své košili mikinu nebo si jako kalhoty obléct rifle, nevypadalo to ze strany Ostravanů tak ponuře. Průměrný mladík na sobě měl košili a slušné boty. Průměrná dívka zase šaty, kvůli kterým nemrznou jenom ledviny. To má ale i své světlé stránky, alespoň se umělecky nezdatní jedinci mají tři hodiny na co koukat. Nesmí zde chybět ani boty na podpatku, ve kterých se Prahou chodí úplně úžasně, zvláště když pražské chodníky pamatují i zlitého Zikmunda Lucemburského, když v krčmě zapíjel porážku proti husitům. Zbylé obecenstvo vypadá vzorně.

Před samotným započítím velkého Tolstého díla nám uvnitř divadlo drze nabízí nápoje či chlebíčky za trojnásobek normální ceny. Tudíž pokud je v divadle někdo poprvé, není si jistý, jestli se přišel kulturně vzdělávat, anebo se najíst. Polovina představení je za námi. Někteří se začínají

probouzet po tom nejlepším spánku, který studentský život umožňuje, a někteří začínají litovat, k čemu se vlastně upsali. Právě na tyto návštěvníky je divadlo připravené, neboť ve svém bufetovém lístku má nápoje nejen nealkoholické. Studenti se tedy posilní, aby byli schopni vydržet nápor finální části. Ostatní návštěvníci učiní to samé, ale z důvodu úplně jiného. Mají nutkání těm chudým studentům ukázat, že si to taktéž mohou dovolit. Po celých třech hodinách se herci dočkají svého desetiminutového potlesku a všichni si jdou po svých.

Jako velká většina diváků, tak ani já jsem neodcházel s vědomím, že jsem plně pochopil myšlenku díla. Abych se však od ostatních odlišil, rozhodl jsem se alespoň ocenit práci, kterou herci vynaložili. V lidských dějinách mě rmoutí pouze dvě věci. Jednak, že se kdy narodil Franz Kafka, jednak, že někteří lidé nedokážou pochopit, co se na jevišti odehrává. Možná to je jen tím, že jsem tak prudce inteligentní, ale kdo ví?

Tomáš Foit

rubrika

POLYGLOT

EMMA CHAMBERLAIN – KEEP IT REAL

One of the few people on the internet without pretense, in my opinion, is Emma Chamberlain. Emma is a well-known American YouTuber and social media influencer. She promotes the uplifting notion that it's perfectly acceptable to enjoy your own company and just be yourself, a sentiment I wholeheartedly support. However, what distinguishes her, in my opinion, is much more.

In 2018, Emma started her YouTube channel, sharing vlogs that delved into her daily life, personal musings, and various experiences. Her vlogs were known for their raw and unscripted style, connecting with an audience in search of authentic and relatable content. Her ability to be herself on camera, flaws and all, made her stand out in a crowded YouTube landscape. She expanded her reach and fan following by teaming up with well-known YouTubers and celebrities.

Emma herself has encountered and shared her experiences with mental health issues, which she openly discusses in her podcast titled "Anything Goes." In this podcast, she not only shares her perspectives but also provides a range of advice and insights on the topic. Also, Emma was attending high school in California when she started her YouTube journey.

Emma Chamberlain is inspiring because she openly shares her imperfections, insecurities, and struggles. It helps other people see the camouflage on social media. Furthermore, she worked consistently on her content and honed her skills over time. Her journey serves as a testament to the value of hard work and dedication in achieving one's goals.

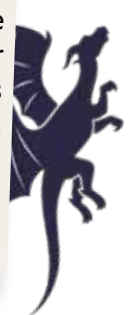
Aneta Zdráhalová

DRAGON'S KNIGHTMARE

When you feel a little stressed
Escape the world with Dragon Quest
Get lost in the mirror maze
Don't be scared of the dragon's gaze
Watch your step as all the bridges fall
Dragon awaits you beyond the waterfall

Be a brave soul if you dare
Move along into the dragon's lair
When his dreadful roar pierces your ears
You know you've conquered your greatest fears
You'll be famous for your heroic deeds
Best of luck wherever your journey leads!

Štěpánka Smolková

A ROLE MODEL DOES NOT HAVE TO BE A HERO

We all have the one person that inspires us. That is why I do not think that young people have no role models. You just have to leave the thought that a role model is only someone, who has done something great, who has won a Nobel prize, or who is some kind of a hero. For me, it is Sebastian Sedlár, a 25-year-old graduate of Tigríd's grammar school and the University of Dundee in Scotland.

When I first met him in the Polanka library, I did not know who he was, but I was quite upset, because he had taken all of the librarian's attention, so I could not talk to her. A few minutes later, I realised that he was talking about interesting things, and that for the first time in my life, I felt like I could be sitting there and listening to someone for hours, because his words just made so much sense to me.

Sebastian is my inspiration, because when I think about my future, and about things I would love to know, to do or achieve, they are pretty similar to the things he knows, has done or has achieved. He studied abroad the subject he wanted to, he speaks English almost like a native speaker, he has his own opinions that he can defend. He can think critically, which is quite rare and hard, I would say, and every time I talk to him or listen to him, I feel like he helps me improve my thinking and the way I see the world.

Julie Kubicová

HIGHLANDS OF SCOTS

There is a land,
far in the north –
either your beloved friend,
or you'll overlook its worth.

From higher braes*
to lower meadows
inhabited by faes
hiding in the shadow.

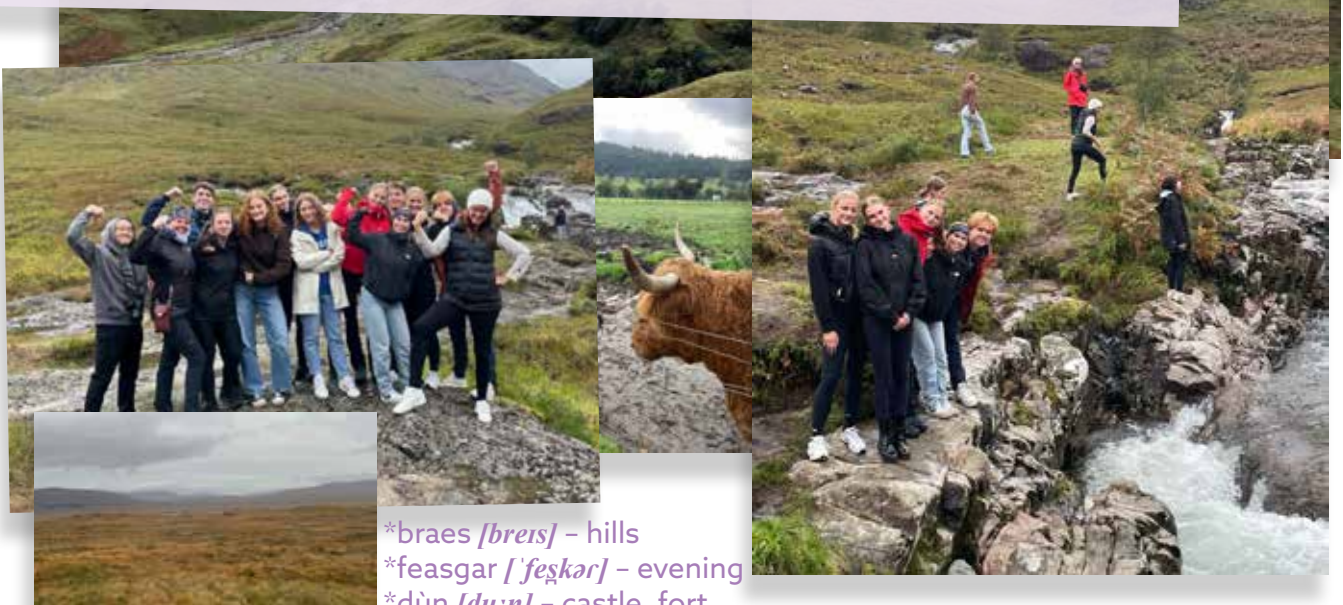
Water flows down, crystal clear,
over rocks, passing by heathers.
The element all living hold dear
creates wrinkles soft as feathers.

Thousands of sheep,
like stars in the greenish sky,
carry the land into sleep
where all our dreams lie.

The feasgar* falls,
the lochs reflect the moon.
Spirits haunt the halls
of an ancient dùn*.

This is the land
full of charming spots –
the beauty without end,
the Highlands of Scots.

Karolína Vajdová

*braes [breɪs] – hills
*feasgar [ˈfeʃkər] – evening
*dùn [duːn] – castle, fort

ztraceno v redakční poště

LE CLIMAT EN FRANÇAIS ET À PRAGUE!

Nous sommes allés à Prague vendredi 27 janvier 2023 au matin. En arrivant, nous nous sommes dirigés vers l'Institut français où nous avons passé toute la journée dans une atmosphère agréable. Nous, élèves de français des sections bilingues et européennes, détentrices du LabelFranceÉducation, avons tous été invités à participer à un projet commun qui s'appelle La Fresque du climat.

Après une courte présentation, nous avons commencé à jouer à un jeu de cartes grâce auquel nous avons pu enrichir nos connaissances dans le domaine des changements climatiques.

Le projet La Fresque du climat a représenté pour nous une occasion formidable de rencontrer de nouvelles personnes et de parler français. Après la pause déjeuner, nous avons continué le programme de la journée avec la projection d'un film francophone au Kino 35. Notre visite s'est terminée après la projection du film. Nous avons eu quartier libre pour nous reposer un peu et voir Prague. Ensuite, nous sommes rentrés à Ostrava. Tout le projet et le programme nous ont semblé exceptionnel, éducatif et ludique à la fois. Si une occasion semblable se représentait, je n'hésiterais pas et y participerais encore une fois!

V páteční ráno 27. ledna 2023 jsme se vydali do Prahy. Po příjezdu jsme hned zavítali na Francouzský institut, kde byla příjemná atmosféra, která trvala po celou dobu naší návštěvy. Byli jsme pozváni spolu s dalšími žáky z bilingvnických a evropských sekcí, které jsou navíc držiteli pečeti kvality LabelFranceÉducation, na společnou aktivitu, která se jmenuje Klimatická mozaika.

Po krátkém úvodu jsme začali hrát karetní hru, díky níž jsme si mohli obohatit naše znalosti v oblasti klimatu a jeho změn. Hrál se v 5 až 7 členech po 5 skupinkách. Ve skupině bylo vícero žáků z jiných škol.

Akce Fresque du climat byla i skvělou příležitostí poznat nové lidi a popovídat si francouzsky. Po pauze na jídlo jsme pokračovali do Kina 35 a tam zhlédli frankofonní film. Následně už naše návštěva Francouzského institutu byla u konce. Ještě chvíli jsme pobýli v Praze a strávili volný čas po svém. Pak už jsme se vydali zpátky domů do Ostravy. Celá akce a její program byl naprosto skvělý, naučný a zábavný v jednom. Pokud by byla další podobná příležitost, neváhaly bychom a jely určitě znovu!

Klára Dudová, Klára Janšová

ANONYMOUS

After a long night in a bus
This was a nice surprise for us.
We arrived in Amsterdam
And that's where started our program.

We saw a beautiful Central Station
This is what I would like to mention.
On the boat through the Channel
not in desert on the camel.

Our next stop was England
I am on the ferry, I can't see the land.
Over the North Sea
Oh, now I can see.

This is the Great Britain
Where Shakespeare's pieces were written.
We are singing Auld lang syne
So far there's still sunshine.

We saw a lot of things
A lot of castles
Heard some of the songs Scots sing
Saw them wearing kilts with tassels.

The last thing I want to say
I enjoyed the trip.
Hip hip hip
Horrayyy!

UDÁLOSTI Z JAZGYMU

EVROPSKÝ TÝDEN JAZYKŮ

Do you speak English? Parlez-vous français? Hablas Español? Sprechen Sie Deutsch? Ale ovšem!

Ve dnech 25.–29. září uspořádalo gymnázium Pavla Tigrida Evropský týden jazyků. Na škole probíhal týdenní program, ve kterém se edukovalo o kultuře jazyků, které se vyučují na našem gymnáziu. Program doplňovaly různé přednášky, kvízy nebo také tržnice s evropským jídlem. Studenti i učitelé se mohli taky kreativně zapojit a využít svou fantazii v oblékání, protože měli možnost se každý den obléct do barev vlajek daného jazyka.

Monday: Pondělní den patřil anglickému jazyku, tedy modrým, bílým a červeným barvám. O velké přestávce byl uspořádán kvíz o Evropské unii a vztahu k ní s Českou republikou. Program o přestávkách doplňovala i hudba. V rozhlase zazněly písně jako Bohemian Rhapsody nebo Dancing Queen od ABBY.

Martes / Mardi: Úterní dopoledne bylo naladěné v rytmu Španělska a Francie. Nesměla chybět přednáška o exkurzi do univerzitního města Salamanca, které se nachází ve stejnojmenné provincii na západě Španělska. V rozhlase zaznělo Vamos a la playa a taky známý francouzský hit La festin.

Mittwoch: Středa náležela německému jazyku. O velké přestávce byla uspořádána prezentace o zájezdu do Berlína, na který se vydali minulý školní rok studenti z druhého a třetího ročníku.

Pátek, vrchol týdne, byl věnován slovanským jazykům a tržnici s evropským jídlem. Někteří studenti i učitelé se oblékli do tradičních krojů a slovanských barev. Na tržnici se prodávalo jídlo a celý výdělek putoval na koupi potřebných potravin ukrajinským uprchlíkům.

Julie Hývnarová

ZAVÍTAL K NÁM ŘEDITEL ALLIANCE FRANÇAISE V OSTRAVĚ

Dne 26. 9. 2023 k nám do hodiny francouzštiny přišel ředitel Alliance française Benjamin Jacquet. Představil nám tuto instituci i výhody, které nabízí, např. zkoušky DELF/DALF. Uskutečňují se tam různé přednášky i ve francouzském jazyce. Řekl nám o akci Francouzský podzim v Ostravě, kde je připravený program, např. Francouzský večer, Bretaňský večer, koncert francouzské skupiny a další představení. Dveře jsou tam pro každého otevřené.

Bára Paličková

NOUS AVONS ACCUEILLI LE DIRECTEUR DE L'ALLIANCE FRANÇAISE D'OSTRAVA

Mardi 26 septembre, le directeur de l'Alliance française, Benjamin Jacquet, est venu nous voir dans les cours de français. Il nous a présenté l'Alliance et les activités qu'elle propose, par exemple les certifications DELF/DALF. On peut assister à des conférences en français. Il nous a aussi parlé de l'Automne français d'Ostrava et du programme préparé, comme la Soirée française, la Soirée bretonne, les concerts de groupes français et autres spectacles. Les portes de l'Alliance sont ouvertes pour tout le monde.

Anne-Christine Trochut

FOTKY ZE ZÁJEZDU KLENOTY ANGLIE VE DNECH 3.-9. ZÁŘÍ 2023

NÁMOŘNÍ VÝPRAVA DO SKOTSKA OČIMA STUDENTŮ

Dlouhá cesta za moře, kultura, historie a přírodní krásy – to vše a mnohem více byla výprava za poklady nejsevernější části Spojeného království.

V sobotu 23. 9. 2023 podnikla početná skupina tygřích dobrodruhů v doprovodu Mgr. Karin Broukalové, Mgr. Simony Brothánkové a Mgr. Barbory Krejčové náročnou cestu do kraje dudácké hudby, kiltů a whisky – do Skotska. Naše výprava vedla přes Amsterdam, kde jsme strávili neděli objevováním zdejších historických budov a malebných uliček jak na souši, tak i během plavby po amsterdamských kanálech. (P. S. Všichni jsme ve zdraví přežili místní cyklisty.)

Večer jsme se nalodili na trajekt mířící přes moře k Britským ostrovům. Po vylodění v severoanglickém městě Newcastle jsme zamířili k Andělu severu, dvacet metrů vysoké soše upomínající na průmyslovou tradici regionu. Po této krátké přestávce pokračovala naše cesta dále na sever. A téměř po dvoudenním putování... Fàilte gu Alba! Vítejte ve Skotsku! Tento nápis nás oficiálně přivítal na anglicko-skotských hranicích, odkud jsme se vydali k tajemné Rosslyn Chapel, proslavené knihou a filmem Šifra mistra Leonarda. První den na skotském území byl zakončen zastávkami u soch bájných Kelpies a u unikátního lodního výtahu The Falkirk Wheel. Poté už se vyčerpaní Tigridáci rozdělili k prvnímu večeru v hostitelských rodinách. Následujícího dne jsme se vypravili do skotského hlavního města, Edinburghu. Atmosféra tohoto kamenného města na nás nejprve dýchla z výšky, když jsme vystoupali na Calton Hill a celý Edinburgh se rozkládal pod námi. Následně jsme se vydali k Holyrood Palace, navštívili budovu Skotského parlamentu a pak naše kroky směřovaly po ulici The Royal Mile k Edinburgh Castle, jenž ve svých zdech ukrývá skotské korunovační klenoty a kámen Stone of Destiny. Studenti měli poté možnost prozkoumat zákoutí (a obchody) Edinburghu po svém v rámci odpoledního rozchodu.

Středa se nesla ve znamení skotské přírody. Vyrazili jsme do nitra Highlands, skrz půvabné údolí Glencoe s horskými říčkami a vrchy porostlými travou a vřesy, dále do městečka Fort William na úpatí nejvyššího vrcholu Spojeného království Ben Nevis, a nakonec do Fort Augustus na břehu jezera Loch Ness, po kterém jsme se také plavili. Legendární Nessie jsme sice nespatriili, ale naskytla se nám spousta krásných pohledů na okolní krajinu.

Předposlední den byla na programu návštěva pobřežního města St. Andrews. Kromě třetí nejstarší univerzity v Británii jsme zde viděli také zřícený saintandrewský hrad a ruiny kdysi největší skotské katedrály z období středověku. Odpoledne nás čekal výstup k Wallace Monument, památníku skotského národního hrdiny Williama Wallace, který se tyčí nad městem Stirling, a poté prohlídka samotného města a hradu.

Závěrečným bodem zájezdu byl páteční výlet na majestátní Alnwick Castle, který je známý z filmů o Harrym Potterovi. Zájemci se mohli zúčastnit hodiny létání na koštěti či se projít po rozsáhlých zahradách. Někteří doslova riskovali svůj život, když se po boku průvodce odvážili vstoupit do Poison Garden, zahrady s pouze jedovatými rostlinami. Tímto výprava do Skotska skončila a účastníci se vydali na cestu zpět domů.

Věřím, že si všichni ze zájezdu odnesli krásné vzpomínky, ať už na dny strávené výlety, či na dlouhé přejezdy zpříjemněné skotskou hudbou a studentskými referáty.

Karolína Vajdová

BRETAŇSKÉ TANCE A PÉTANQUE

V rámci týdne jazyků, který se ve škole pořádal na konci září, se v úterý, ve francouzský den, pořádala klasická francouzská hra pétanque na školním hřišti. Kromě této hry se nám také představily žacky šestého ročníku víceletého gymnázia se svými bretaňskými tanci, které se naučily na své letní stáži v Bretani. Poté se šel hrát pétanque. Prvně nám profesorky francouzské části vysvětlily pravidla této hry. Rozdělili jsme se do skupin, ve kterých jsme si společně zahráli tuhle legendární francouzskou hru. Sešla se skvělá skupinka žáků a celá akce byla velmi zábavná. Jsme vděční našim profesorům za možnost vyzkoušet si i tyto nevšední hry.

Václav Pustějovský, Nikol Třečáková

VŠEHO CHUŤ

NEZAPOMENUTELNÁ JIŽNÍ MORAVA: VOLEJBAL A BURČÁK

Míjíme poslední ceduli výjezdu na Břeclav a za šedivými panely podél dálnice se začíná vybarvovat zelená krajina. Během pár minut vjíždíme do chatového kempu v přilehlé vesnici Poštorná. Na oblohu se vyhoupl měsíc a poslední akce utichly. My jsme ovšem po cestě nestihli večeři, a tak jsme vyrazili do města na výpravu za prvním bistroem, co najdeme.

Google mapy byly na tom se znalostmi stejně dobře jako my, a tak jsme se museli poptat místních. Po půl hodině pečlivého hledání jsme ale našli schovanou pizzerii. Pizza jim trvala trochu déle a pár hostů už vypadalo dosti společensky unaveně. To vše se ovšem dá tolerovat vzhledem k pozdní hodině naší návštěvy. Po večeři jsme se odebrali zpátky na chatku plní očekávání zítřejšího volejbalového zápasu a kvalitního burčáku.

Budík zvonil už o půl 8, ale my jsme ho nekonečným odkládáním posunuli až na půl devátou. Příhodně to už byl čas hlavního nástupu týmů, a tak jsme se jen zvedli, převlékli a běželi na dohodnuté místo. Došli jsme k dřevěnému kiosku u antukových kurtů a hledali nastoupená družstva, ale bylo tam jen pár místních chystajících buchtu a karafy s burčákem. Skoro to vypadalo jako bychom přišli až příliš brzo. Ve skutečnosti jsme ale měli aspoň patnáctiminutové zpoždění. Byli jsme mírně zmatení a nevěděli, jestli jsme vůbec na správném místě. Burčák a připravené hřiště naznačovaly, že ano. Místní nás naštěstí rychle informovali o zvyku chodit asi o hodinu později, a tak jsme se posadili a užili si připravené občerstvení.

Zhruba během půl hodiny se začali sbírat další hosté a v půl desáté již bylo vše připraveno na zahájení. Pro nás to byla zkušenost a zadarmo čaj, jen ta hodina spánku navíc by se hodila. No nic, nestěžovali jsme si a šli jsme na první zápas. Sportovci hráli volejbal, popíjeli burčák, a když se blížila dvanáctá hodina, začali pořadatelé vydávat oběd v podobě dvou velkých řízků a domácího bramborového salátu. Zahráli jsme si proti místní mladé reprezentaci i starším a zkušenějším týmům. Po posledním setu přišlo dlouho očekávané vyhlášení. Vítězný tým z Blanska si převzal ceny a rozjel noční zábavu. Oslava se táhla až do čtyř do rána a následné vstávání bylo provázeno mírnou bolestí hlavy. Nikdo ovšem minulého večera nelitoval.

Karin Malinkovičová

..... *Studentský recept* .....

MÁŠ CHUŤ NA NĚCO SLADKÉHO? TAK TO JE ČLÁNEK PŘÁVĚ PRO TEBE! SPOLEČNĚ SI PŘEDSTAVÍME RECEPT NA PEČENOU KAMELIZOVANOU HRUŠKU SE ZMRZLINOU A MANDLEMI.

PODZIMNÍ DEZERT

Ingredience na dvě porce:

- 1 větší hruška
- 2 lžičky másla
- 1 lžička skořice
- 1-2 lžice medu
- 2 lžice vanilkové zmrzliny
- mandle na dozdobení

Troubu rozehrějeme na 180 stupňů. Nejprve si vybereme ideální hrušku, měla by být spíše měkčí a zralejší. Omyjeme ji, rozpůlíme a očistíme od jadérek. Poté v kastrůlku svaříme dvě lžice medu se skořicí, která dodá tu správnou chuť. Jakmile směs začne lehce bublat, vypneme plamen. Vnitřní stranu půlky hrušky polejeme medovou směsí. Do dírky od jadřince vložíme lžičku másla a každou půlku hrušky zabalíme zvlášť do alobalu. Pečeme zhruba 25 minut a poté odstraníme alobal, zapneme gril a hrušky grilujeme dalších pět minut. Nakonec nadrtíme mandle, které podáváme posypané na hrušce spolu s vanilkovou zmrzlinou.

Kateřina Hudcová

INFORMAČNÍ ANTIKONCEPCE #6 ANEB TVŮJ ŽIVOT NEMÁ SMYSL

(ZAMYŠLENÍ NAD FILOZOFIÍ ALBERTA CAMUSE V KONTEXTU DNEŠNÍCH REÁLII)

Svět nestojí na místě. Téměř každý den se objevují nové humanitární krize, epidemie, války, protesty nebo politické konflikty. Během několika posledních let události nabraly obzvláště negativní spád. Ale život jde dál a teď je právě čas, aby moje generace rozhodovala o své bezprostřední budoucnosti; čas opustit rodné hnízdo a vydat se do světa. Je čas vyrůst. Čas žít dál, navzdory všemu, co se stalo a děje. Ale jak to udělat?

Jsem si jista, že takové myšlenky prolétly hlavou každého z nás nejednou. Každý z nás, dříve nebo později, bude muset jít svou vlastní, jedinečnou cestou. Ale jak ji najít? Kde začít hledat? Má náš život vůbec alespoň nějaký smysl? Samozřejmě že ne. Slyšeli jste správně, moje odpověď na tuto otázku zní ne. Ale proč tak pesimisticky, ptáte se? Pojdme na to přijít spolu.

Život je nekonečná a nesmyslná rutina. Stále stejné akce. Jak podle vás vypadá život průměrného dospělého? Doma – práce – dovolená – doma – práce – dovolená – doma... A tak v kruhu, den za dnem, rok za rokem... A je to úžasné! A to nejen proto, že ve světle posledních světových událostí se stabilita jeví jako nedosažitelný luxus. Tato takzvaná rutinní šed' je opravdu krásná. Alespoň si to myslel jeden z mých oblíbených filozofů – Albert Camus. Četba jeho děl již před pár lety změnila můj pohled na život a přidala do mé rutiny nádech optimismu. Všichni máme určité povinnosti – s tím nic nenaděláme. Náš postoj k nim je ale podle Camuse přesně tím proměnlivým faktorem, který nám umožní užít si každou minutu.

Mýtus o Sisyfovi

Sisyfos, mýtický starověký řecký král, byl potrestán bohy za pokus vyhnout se smrti. Odsouzen ke tlačení nemožně těžkého kamene na vysoký kopec, jen aby se skutálel dolů před samotným vrcholem. A tak znovu a znovu, celou věčnost... Nic vám to nepřipomíná? Albert Camus ve své eseji Mýtus o Sisyfovi z roku 1942 přirovnal tento scénář k naší každodenní rutině. Zdůraznil, že náš život nemá vždy určitý logický a smysluplný průběh. Sisyfos se v této souvislosti proměňuje v symbol nelítostného napětí a věčného boje, byť význam toho všeho je neznámý a nedozírný.

Mnoho čtenářů považuje toto literární dílo za velmi depresivní a pesimistické. A lze je pochopit – v původním výkladu mýtu byl Sisyfos odsouzen bohy k věčným mukám. Je nešťastný, je to pro něj velmi

těžké a nemá na vybranou. „Všichni jsme ve svém životě odsouzeni k určitému kameni, který budeme navždy tlačit na kopec...“ Je těžké v tom najít byť jen kapku positivity. Ale Albert Camus to přesto zkusil. Podle jeho názoru společnost původní mýtus špatně pochopila. Camus byl přesvědčen, že Sisyfa je třeba si jednoduše představovat jako šťastného.

Sisyfos = šťastný hrdina

Důrazně doporučuji, abyste si toto krátké (doslova 6 stran), ale neuvěřitelně působivé a hluboké dílo přečetli. Alespoň ve mně Camusova slova něco změnila, zejména tato pasáž ze samého konce jeho brilantní eseje. Toto říká Camus o Sisyfovi v rámci své filozofie: „Opouštím Sisyfa na úpatí hory! Člověk vždycky nachází své břímě. Avšak Sisyfos nám vštěpuje vyšší věrnost, jež popírá bohy a zvedá balvany. I on soudí, že vše je v pořádku. Ten vesmír, jenž napříště už nemá žádného pána, mu nepřipadá ani neplodný, ani marný. Každé zrnko toho kamene, každý nerostný záblesk hory zahlcené noci samy o sobě vytvářejí nějaký svět. Samo snažení dostat se na vrchol stačí zaplnit lidské srdce. Musíme si představit, že Sisyfos je šťasten.“

Navzdory tomu, že tento kámen bude po celý život znovu a znovu tlačit na vrchol hory, je šťastný. Je plným vlastníkem svého osudu. Stejně jako každý z nás!

Jak ale autor k takovému názoru dospěl?

Camus byl představitelem soudobé filozofie existencialismu. Jde o pojem, který vyjadřuje myšlenku, že lidský život mimo kontext náboženství a metafyziky nemá žádný smysl ani význam. Čili jde o filozofii hledání smyslu života ve světě, ale představte si, že jste v něm byli ochuzeni o jakékoli náboženství, ideologii, mytologii a tento přízračný „smysl“ v tomto světě musíte najít.

Nás Sisyfos nás zajímá právě v té kritické chvíli, kdy už se kámen svalil dolů a Sisyfos rozumí nesmyslnosti svého života. Kámen se svalil dolů a on po něm sestupuje a znovu kráčí po této cestě zoufalství ke svému břemenu. Camus často používá formulaci „představte si Sisyfa“, ale jsem přesvědčena, že to bychom dělat neměli. Jsme přece Sisyfos.

Celý život děláme něco bez záruky úspěchu. Teď musíte jít do školy, pak si udělat domácí úkoly, učit se na testy a složit je – a všechno v tomto cyklu se opakuje znovu a znovu. A po skončení školy se jednoduše přesuneme do jiného, nového koloběhu – koloběhu života dospělých. A většinu z nás tato cesta povede na univerzitu, kde budeme příštích pár let žít podle podobného schématu.

Je tohle konec? Nebo spíše teprve začátek?

Tik tak, tik tak... Slyšíte, jak tyto hodiny nemilosrdně odpočítávají náš čas na této zemi? Nic ho nezastaví – věřte mi, Sisyfos to zkoušel. Tlačíme náš kámen na vrchol hory a s jistotou víme, že spadne.

Skutečná svoboda Sisyfa se odhaluje v jeho uvědomění. Ví, že tento boj nikdy nevyhraje, že nikdy nedotlačí svůj kámen na vrchol hory. A to je to, co ho osvobozuje – že v těchto absurdních podmínkách naprosté beznaděje se stále rozhoduje bojovat a kutálí svůj kámen na horu, znovu a znovu. To znamená, že podle Camusovy filozofie je Sisyfos šťastný díky své schopnosti přijmout absurditu okolního světa a plně si užít své vnitřní svobody a důstojnosti.

Rozhodne se být sám sebou a plnit svůj nelehký úkol, i když ví, že to nedává smysl. Stejně jako postava v podání Billa Murray ve filmu Na Hromnice o den více. Stejně jako Sisyfos každý den opakuje stejný algoritmus akcí. Uvázl v časové smyčce a každý den je přesnou kopií toho předchozího. Ale on, stejně jako Sisyfos, nachází v této situaci své štěstí, bez ohledu na její absurditu a nesmyslnost. Na konci filmu je svobodný a šťastný, stejně jako je Sisyfos. Jako jsme my, uvíznutí ve své vlastní rutině.

Jak najít štěstí ve slepé uličce

Camus říká, že dělat něco pro odměnu, věřit v nějakého boha, který vám udělá radost za vaše úsilí, pracovat pro úspěch nebo povrchní bohatství, je samozřejmě cool. Co se ale stane, když je víra v nadpřirozené božstvo nebo štěstí otrěsena? Zejména v našem kritickém věku máme tendenci přehodnocovat svá vlastní přesvědčení. Tak co potom? Bojovat s vědomím, že to nemá smysl a stejně prohrajete, Camus považuje za volbu. A co je svoboda a štěstí, když ne schopnost samostatně si vybírat? Vytváříme si svůj vlastní osud pokaždé, když se rozhodneme bojovat, bez ohledu na okolnosti.

Kdybychom, řekněme, ve sportu, znali dopředu výsledky soutěží – nikdo by neměl zájem sledovat hokejové nebo fotbalové zápasy. Právě adrenalin a napětí z neznáma dodávají takovou míru zájmu. Vstřebáváme tyto pocity jako drogu a neustále chceme víc. Více výzev, zajímavější překážky. A hlavně nevíme, jak to všechno může skončit. A to je podle mě úžasné.

Co nás učí Camus a Sisyfos?

Nejdůležitější věcí, kterou nás Sisyfos s pomocí Camuse učí, je, jak žít ve chvílích bez víry a naděje

ve světě, ve kterém není žádný smysl. Myslím, že to dokonale vystihuje naši moderní situaci. Sisyfos nám ale ukazuje, že jen my si můžeme vybrat, jak zacházet se všemi těmi absurditami kolem nás, a co s tím uděláme.

Popírat konečnost nebo absurditu života nemá smysl! Camus poukázal na to, že pochopení absurdity světa a konečnosti života nám může pomoci vážit si určitých okamžiků a být vděční za svobodu si absurditu uvědomit. Přesvědčuje nás, že podstata není v cíli, ale v procesu jeho dosažení.

Proto je důležité vnímat každý okamžik. Užijte si, rozvíjejte se, učte se a žijte naplno. Dosažení určitého cíle je jen vteřina, ale zbytek vašeho života je právě ten proces; samotné úsilí dovalit svůj kámen na vrchol hory. Oceňujte samotný proces, dělejte svá vlastní rozhodnutí a najděte svou svobodu, bez ohledu na to, co se kolem vás děje. Bojujte v této absurdní bitvě proti absurditě, protože tak se váš bezvýznamný život stává zajímavým a začíná dávat smysl. Jeho nepřímým významem se stává ten samotný boj!

Solomiya Strelbytska

.....*Hot takes*.....

120 PRO PRAHU

S ekoterismem se snad potýká už celý západní svět. A proto je jeho diverzita velká. Někde se lepší umění a dehonestují velká díla, jinde dělají demonstrace.

My a naše pokroková Praha samozřejmě nejsme pozadu. Působí tam organizace 30 pro Prahu, která se snaží o snížení emisí a dopravního ruchu v našem krásném hlavním městě. Tohoto velkorysého kroku chce dosáhnout blokováním pražské magistrály a zastavováním dopravy. Otázka ale je, jak jsou úspěšni? Když opomineme nespočet zablokovaných sanitek, finance, které musí jít na léčbu jejich rukou od asfaltu, a kolony, které lokálně zvedly teplotu o 0,1 °C, nedosáhli ničeho. V čele této skupiny je Arne Springorum. Člověk, který má zákaz vstupu do Německa, Francie a dalších zemí za terorismus. Vytvořil si tuhle pseudoekologickou skupinu v Praze. Skupina je financována neznámou třetí stranou z Německa a vyplácí lidem nižší tisíce eur za to, že se přilepí na cestu. Je to opravdu přesvědčení lidí, nebo jenom ekopolitika? Stát odpověděl nejlépe, jak mohl, a sražení aktivisty je nyní jen přestupek. I malé dítě ví, že auto při rozjezdech a nižších rychlostech má vyšší spotřebu, a tím pádem i větší emise. Takže o ekologii se tady opravdu nemluví.

Protistranu vytvořil spolek mladíků 120 pro Prahu a politický komentátor Filip Turek. Chtějí poukázat na stupiditu a absurdnost těchto ekoteroristů. A upozorňují, abychom je nepodporovali. Práví ekoaktivisté jsou lidé, co sázejí stromy, sbírají odpadky, čistí pláže a moře, nebo inženýři z Porsche, co vyvíjí syntetická paliva. Ale ne ekopolitici.

Jan Pavlačka

KRMÁŠOVÉ SLAVNOSTI V KOZLOVICÍCH

Ani v tomto roce nelze zapomenout na velkou událost především pro obyvatele Kozlovic, ale i jejich okolí, která se konala ve dnech 29. 9. až 1. 10. Krmášové slavnosti se každoročně odehrávají na přelomu září a října a datum se řídí vždy podle svátku svatého Michaela, po němž je i pojmenován náš kostel. I letošní rok se návštěvníci opět mohli setkat s bohatou nabídkou kolotočů, stánků, pouťových zábav a tradičně pak také s církevními svátostmi.

Kozlovice mají jako jediné v okolí spojenou pouť také s krmášem. Ten se koná vždy poslední den, tedy v pondělí. A právě toto propojení dodává zdejší tradiční venkovské slavnosti takové kouzlo a úžasnou atmosféru. Lidé si můžou koupit něco zajímavého a zároveň se i pořádně bavit. Ještě lepší to pak mají děti z místní základní školy, kterou jsem také navštěvovala. Vedení školy totiž dává navíc ředitelské volno na pondělí, ať si to mohou děti i učitelé užít a mít prodloužený víkend.

Letos přibyla i jedna novinka. Do Kozlovic zavítala Česká televize a natočila krátkou reportáž. Pořádnou radost měli kozlovští fotbalisté, kteří se utkali s obcí Tichá v přímém přenosu. A Kozlovští vyhráli!

Pro mě jako hrdého občana Kozlovic je tato každoroční akce příležitost setkat se s přáteli, vykřičet si hlasivky na kolotočích, nakoupit spoustu pendreků a marcipánu. Že to zní lákavě? Tak na co ještě čekáte, příští rok vyrazte taky za skvělou zábavou!

Nikola Matušová

LA STRADA V OSTRAVĚ

Hledáte místo, kde načerpáte pocit středomořského prostředí a Itálie je moc daleko? Jestli ano, La Strada, nacházející se v Ostravě-Porubě, je přímo pro vás.

La Strada je jedna z vyhlášených italských restaurací v Ostravě. Už při vstupu ucítíte příjemnou a klidnou atmosféru a vůni přicházející z kuchyně. Obsluha vás usadí na volná místa, nabídne jídelní lístky a vyhoví všem žádostem. Pokud potřebujete, je možné si zavolat a rezervovat stůl před samotným příchodem. Tato nenápadně schovaná italská restaurace nabízí široký výběr středomořských pokrmů a také pizzu pečenou v kamenné peci. Je možné sledovat výrobu přímo na vlastní oči. Můžete si vybrat z 29 druhů, a ochutnat tak netradiční chutě dle vašeho výběru. Na jídelním menu nesmí chybět ani mořské speciality, předkrmy a polévky, masové pokrmy, těstoviny, ale také saláty nebo dezerty. Další z vymožeností jsou míchané drinky jak alkoholické, tak i nealkoholické. V letních měsících se můžete posadit do letní zahrádky s posezením a osvěžit se zmrzlinovými poháry s ovocem. Já sama tuto restauraci navštěvuji od svého dětství, vždy jsou splněna má očekávání a mohu ji jenom doporučit.

Daniela Bártová

RESTAURACE ST. MARTIN NA MALÉ STRANĚ

Ráda zkouším různé restaurace a nové chutě, proto jsem podzimní výlet do Prahy využila právě k tomu. K recenzi jsem si vybrala restauraci St. Martin, která z ostatních vybočovala prostředím i úrovní pokrmů.

Restaurace St. Martin se nachází v samotném centru Prahy na Malé Straně. Při vstupu nás ihned usadila obsluha ven na zahrádku, z čehož jsme kvůli chladu měly nejprve obavy, ale později jsme byly nadšené. Prostory byly nádherné, vnitroblok krásně vymalovaný. Měly jsme štěstí na čas, přišly jsme totiž právě na oběd. Restaurace se začala rychle plnit.

Se spolužačkami jsme se usadily na dřevěné lavice okolo dřevěného stolu a dostaly menu. Zvláštní kombinace pokrmů, vegetariánská, ale i tradiční česká jídla upoutaly naši pozornost. Obsluha byla velmi příjemná, objednala jsem si hovězí burger s kimchi. Pokrmy byly servírované na malovaných talířcích jako u babičky nebo v případě burgeru na dřevěných prkýnkách. Samotná karafa vody byla recyklovaná láhev od vína s uřezaným hrdlem. Burger byl moc chutný. Sázené vejce bylo

připravené skvěle, tekoucí žloutek se povedl na jedničku. Kimchi mělo trochu výraznou chuť, ale to se asi dalo čekat, jen podle mého názoru lehce zakrylo chuť masa. Hranolky s domácí tatarskou omáčkou byly delikátní.

Pokud byste si vybrali z denního menu, restaurace by se dala zařadit do střední cenové kategorie, běžná jídla byla ale dražší. S naším gurmánským zážitkem jsem byla velmi spokojená, restauraci bych doporučila všem milovníkům dobrého jídla a nových kombinací.

Kristýna Doležalová

POHÁDKA O ŽABÁKOVĚ V NESNÁZÍCH

Byl jednou jeden žabák. Ale nebyl to jen tak ledajaký žabák, kterého byste našli na zahrádce. Tenhle žabák nosil kalhoty a klobouk, mluvil a chodil po dvou. Tu a tam si vzal noviny, zašel na limonádu do lesní hospůdky a dal si k tomu salát s mouchami.

Ale tohoto žabáka trápila jedna hrozná věc. Budete se asi divit, ale každý den za ním běhaly jak nejkrásnější prosté dívky, tak princezny, které mnohdy tak hezké nebyly. Byl to věru ukrutný život. Trápil se, utíkal, a když zrovna nemohl utéct, dostal pusku a omdlel. Nevěděl, jak se dívek zbavit, proto se snažil schovávat, jak jen to šlo.

Jednoho dne narazil na spisovatele pohádek a ukrutně ho prosil, aby do příští pohádky nedával prince zakletého v žabáka. Spisovateli bylo žabáka líto, proto přestal pohádkové prince zaklínat a žabák měl dost klidu na své mouchy, limču a noviny.

Kristýna Doleželová, Daniel Holčapek

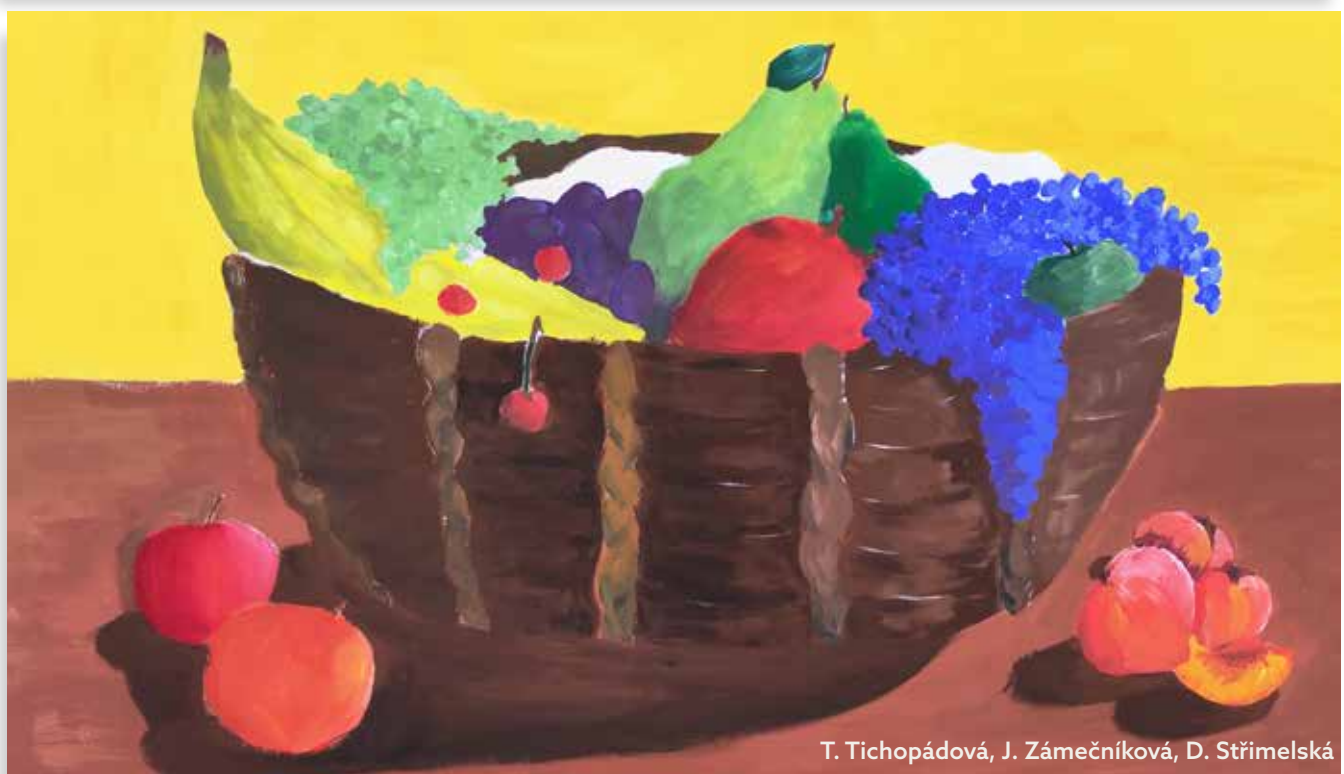
rubrika

VÝTVARNÁ DÍLNA

.....z hodin Mgr. Šimonkové.....

N.Foltasová, N. Půrkrabková, V. Staňková

T. Tichopádová, J. Zámečnicková, D. Štřimelská

L. Dybalová, J. Hudečková, M. Kahánková

R. Václavíková, M. Jemelková, T. Skulinová, V. Suková

E. Sobalová, A. Gójová, K. Mullerová

T. Horková, K. Veselá